

■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story <u>מקרא-key</u>:
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-מרובה מימרא										
	גבגב וטבח ביום הכפורים וכו'.										עא.
אמרי:	אמאי? נהי דקטלא ליכא, מלקות מיהא איכא, וקי"ל דאינו לוקה ומשלם	⚡									עא.
אמרי:	הא מני? ר"מ היא	!									עא.
דאמר: [רבי מאיר]	לוקה ומשלם.	!	■								עא.
	אי ר"מ, אפילו טבח בשבת	⚡									עא.
	וכי תימא, לוקה ומשלם אית ליה, מת ומשלם לית ליה	!									עא.
	ולא?	⚡									עא.
והתניא: [רבי מאיר]	גבגב וטבח בשבת, גבגב וטבח לע"ז, גבגב שור הנסקל וטבחו - משלם ארבעה וחמשה, דברי ר"מ	⚡	■	♦							עא.
חכמים:	פוטרינ	⚡	■	♦							עא.
אמרי:	בר מינה דההיא	!									עא.
	דדא אתמר עלה: א"ר יעקב א"ר יוחנן, ואמרי לה א"ר ירמיה אמר רבי שמעון בן לקיש, רבי אבין ורבי אלעא וכל חבורתא משמיה דרבי יוחנן:	!	■								עא.
	וכי זה חוטא וזה מתחייב?	⚡									עא.
רבא:	שאני הכא, דאמר קרא: (שמות כ"א) וטבחו ומכרו, מה מכירה ע"י אחר, אף טביחה ע"י אחר.	!									עא.
דבי ר' ישמעאל תנא:	או - לרבות את השליח.	!									עא.
דבי חזקיה תנא:	תחת - לרבות את השליח.	!									עא.
מתקיף לה מר זוטרא:	מי איכא מידי, דאילו עביד איהו לא מיחייב, ועביד שליח ומיחייב?	⚡									עא.
רב אשי:	התם לאו משום דלא מיחייב הוא, אלא דקם ליה בדרכה מיניה.	!									עא.
	ואי בטובח על ידי אחר, מ"ט דרבנן דפטרין	⚡									עא.
אמרי:	מאן חכמים? ר"ש	!									עא.
דאמר: [רבי שמעון]	שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.	!	■								עא.
אמרי:	בשלמא ע"ז ושור הנסקל - שחיטה שאינה ראויה היא, אלא שבת - שחיטה ראויה היא	⚡									עא.
דתנן:	השוחט בשבת וביום הכפורים, אע"פ שמתחייב בנפשו - שחיטתו כשירה,	⚡	■								עא.
אמרי:	סבר לה כרבי יוחנן הסנדלר	!									עא.
דתנן: [רבי מאיר]	המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, דברי ר"מ	!	■	♦							עא.
רבי יהודה:	בשוגג - יאכל במוצאי שבת, במזיד - לא יאכל עולמית	!	■	♦							עא.
רבי יוחנן הסנדלר:	בשוגג - יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו, במזיד - לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים.	!	■	♦							עא.
	מ"ט דר' יוחנן הסנדלר?	^									עא.
כדדריש רבי חייא אפיתחא דבי נשיאה:	(שמות ל"א) ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם - מה קדש אסור באכילה, אף מעשה שבת אסורין באכילה.	!									עא.
	אי מה קדש אסור בהנאה, אף מעשה שבת אסור בהנאה	⚡									עא.
	ת"ל: לכם, שלכם יהא.	!									עא.
	יכול אפילו בשוגג?	⚡									עא.
	ת"ל: (שמות ל"א) מחלליה מות יומת, במזיד אמרתי לך ולא בשוגג.	!									עא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר	בבא קמא-מרובה מימרא
עא.	עא.	עא.	עא.	עא.	עא.	עא.	עא.	עא.	עא.	עא.	עא.	עא.	עא.
													פליגי בה רב אחא ורבינא:
												חד: [רב אחא/רבינא]	מעשה שבת דאורייתא
												חד: [רב אחא/רבינא]	מעשה שבת דרבנן.
													מ"ד דאורייתא, כדאמרן
													ומ"ד דרבנן, אמר קרא: קדש הוא, הוא קדש ואין מעשיו קדש.
													בשלמא למ"ד דאורייתא, אמטו להכי פטרי רבנן, אלא למ"ד דרבנן, אמאי פטרי רבנן?
													אשארא, אע"ז ושור הנסקל.
עא:													ורבי מאיר אמאי מחיבי שוחט לע"ז? כיון דשחט בה פורתא אסרה, איך איסורי הנאה הוא, ולא דמריה קא טבח
												רבא:	באומר בגמר זביחה הוא עובדה.
													שור הנסקל איסורי הנאה נינהו, לאו דמריה קא טבח
												רבא:	הכא במאי עסקינן - כגון שמסרו לשומר, והזיק בבית שומר והועד בבית שומר ונגמר דינו בבית שומר, ור"מ סבר לה כרבי יעקב וס"ל כ' שמעון
													סבר לה כרבי יעקב
												דאמר: [רבי יעקב]	אף משנגמר דינו - החזירו שומר לבעלים מוחזר
													וסבר לה כרבי שמעון
												דאמר: [רבי שמעון]	דבר הגורם לממון כממון דמי
												דתנן, ר"ש:	קדשים שחייב באחריותן - חייב
													אלמא דבר הגורם לממון כממון דמי.
													רב כהנא, אמרייתא לשמעטא קמיה דרב זביד מנהרדעא:
													והא קתני סיפא: רבי שמעון פוטר בשני אלו
													מכלל דבכולה מתניתין מודה
												א"ל: [רב זביד]	לא, מכלל דמודה בטבח ומכר לרפואה ולכלבים.
עא:													גנב משל אביו וטבח ומכר וכו'.
												בעא מיניה רבא מרב נחמן:	גנב שור של שני שותפין וטבח, והודה לאחד מהן, מהו? (שמות כ"א) חמשה בקר אמר רחמנא - ולא חמשה חצאי בקר, או דלמא חמשה בקר אמר רחמנא - ואפילו חמשה חצאי בקר?
												א"ל: [רב נחמן]	חמשה בקר אמר רחמנא - ולא חמשה חצאי בקר.
												איתיביה:	גנב משל אביו וטבח ומכר, ואח"כ מת אביו - משלם תשלומי ארבעה וחמשה
													והא הכא כיון דמת אביו, כמו שקדם והודה לאחד מהן דמי, וקתני: משלם תשלומי ארבעה וחמשה
												א"ל: [רב נחמן]	הכא במאי עסקינן - כגון שעמד אביו בדין.
													אבל לא עמד בדין, מאי? אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, אי הכי, אתני סיפא: גנב משל אביו ומת ואח"כ טבח ומכר - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ניפלוג בדידיה: במה דברים אמורים - כשעמד בדין, אבל לא עמד בדין - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה
												א"ל: [רב נחמן]	הכי נמי, אידי דנסיב רישא גנב משל אביו וטבח ומכר ואח"כ מת אביו, נסיב סיפא נמי גנב משל אביו ומת אביו ואח"כ טבח ומכר.
												[רב נחמן]	לצפרא א"ל: חמשה בקר אמר רחמנא - ואפי' חמשה חצאי בקר, והאי דלא אמרי לך באורתא, דלא אכלי בשרא דתורא.